

Beauthier, G., H., *Le Droit des Etrangers et le Code de la Nationalité*, Brussel, Vie Ouvrière, 1984, 459 p.

Op 13 december 1984 verscheen bij de uitgeverij 'Vie Ouvrière' een nieuwe versie van *Le Droit des Etrangers* van de Brusselse advocaat Georges Henri Beauthier.

Aan de bezorgdheid naar inzicht in het nieuwste geheel van wetten en besluiten inzake het vreemdelingendossier in België (cf. rubriek 'Vreemdelingen' hoger in dit nummer), ontsproot de vermeldenswaardige bedoeling om, vertrekkend van de praktijk, de gevolgen van de nieuwste teksten, waaronder deel I en II van de wet van 28 juni 1984 betreffende sommige aspecten van de toestand van de vreemdelingen en houdende invoering van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, toe te lichten doorheen een stapsgewijze illustratie van de administratieve *onoverzichtelijkheid* ter zake.

In dit vrij omvangrijke werk (459 p.) zijn, telkens met opgave van de parlementaire werkzaamheden, resp. artikelsgewijze referenties naar bepalingen uit het voorontwerp of de wettekst zelf, of nog vermelding van gebeurlijke rechtspraak, de teksten van wetten en K.B.'s bijeengebracht die op de migranten betrekking hebben, evenals de gevolgen van de nieuwe wet - Gol i.v.m. de herziene toegang tot de Belgische nationaliteit.

Aan het naslagen van deze onmiskenbaar uit praktische overwegingen neergeschreven handleiding onthoudt eenieder die op één of andere manier de wetgeving inzake vreemdelingen moet hanteren, allicht het informatief aanbod. En met het zeer bijzondere voordeel dat het hier de bijgewerkte voorstelling betreft van even zovele wetteksten, waarin welzijnswerkers, juristen, advocaten, opbouwwerkers of ambtenaren, ook zonder richtlijnen (!), reeds verondersteld worden hun weg terug te vinden, ... en anderen de weg te wijzen.

Zo blijkt uit de toelichting van de auteur dat de erkenning als 'Belg' voor een aantal kinderen van migranten voor veel meer nieuw (Belgisch) volk zou kunnen zorgen dan aanvankelijk werd gemeend. Aan de administraties evenwel werden nog geen richtlijnen voor de respectieve behandeling van deze dossiers verstrekt, ... hoewel deze 'nieuwe Belgen' blijkens de wet zelf hun rechten vanaf 1 januari 1985 kunnen opeisen.

Het onderzoek naar de mogelijkheden van optreden, onderwerpsgewijze en naar 'categorie' van betrokken vreemdeling opgedeeld, verloopt steeds volgens hetzelfde stramien: algemene begripsbepalingen leiden de ontleding van het wetsartikel zelf in, waarna de rechtsmiddelen en -waarborgen ter beschikking van de vreemdeling (en/of zijn raadsman) tegen beslissingen die in zijn nadeel door de overheid werden genomen, worden ontleed, al dan niet geadviseerd, en tenslotte vervolledigd met adressenlijsten en openingsuren en -dagen van respectieve administraties en studie-instellingen.

Als ervaren raadsman in zake benadrukt G. H. Beauthier hoe *onduidelijk*

het geheel van wetten en besluiten met betrekking tot de migrant in België blijft, waardoor ambtenaren in individuele casi al te vaak arbitrair optreden.

De bezorgdheid kleurt de intonatie van het hele werk.

Nieuwe beleidsperspectieven en -maatregelen inzake arbeidsvergunning, arbeidskaart en de sociale zekerheid van vreemdelingen zullen dan ook in de loop van 1985 — steeds binnen vermeld opzet van de auteur — de aanleiding vormen voor een tweede boekdeel, aldus de redactie.

Aan het voordeel van de handleiding ontbreekt inmiddels misschien toch een meer systematische repertoriëring van het verwerkte bronnenmateriaal.

M.C. Flobets

Poté, R., Handboek verkeerswetgeving, Acco, Leuven, 1984, Deel I, 294 blz. en Deel II, 242 blz.

Het verkeersrecht wordt gekenmerkt door een merkwaardige paradox. Enerzijds heeft zo ongeveer iedere burger er dagelijks mee te maken, maar anderzijds wordt er in de juridische opleiding, althans in de officieel vastgestelde programma's, weinig aandacht aan besteed. Juristen die terecht komen in de advocatuur of in de rechterlijke macht zullen nochtans snel vaststellen dat de kennis van het verkeersrecht onontbeerlijk is. Het is wellicht niet overdreven te stellen dat ongeveer drie vierde van de case load van onze strafrechtbanken beheerst wordt door 'verkeersmisdrijven' en hun burgerlijke gevolgen.

Het arsenaal wetten en besluiten waarmee de wetgever de verkeersonveiligheid tracht te lijf te gaan, heeft de laatste jaren een enorme uitbreiding genomen. De studie van het verkeersrecht kan dan ook niet meer beperkt blijven tot een analyse van het verkeersreglement. Het is voor de geïnteresseerde geen sinecure meer om zijn weg te vinden in de doolhof van wetten, besluiten, reglementen m.b.t. het verkeersgebeuren in ruime zin. Naast de Wegverkeerswet en de Wegcode wordt de gebruiker en de professional overstelpt met reglementen allerhande betreffende technische voorschriften, rijbewijs, verkeersdrempels, woonerven... e.d.m. De verkeerswetgeving is geen simpele zaak meer.

Wie met verkeersproblematiek bezig is, denkt spontaan aan de naam Poté en aan zijn ontelbare publikaties in allerhande tijdschriften over diverse aspecten van de verkeerswetgeving. Deze auteur heeft nu het gelukkig initiatief genomen zijn uitgebreide kennis te boek te stellen in een vierdelig handboek verkeerswetgeving, waarvan nu reeds twee delen zijn verschenen.

In plaats van de wetten, besluiten en reglementen die betrekking hebben op het verkeer naast elkaar te bespreken, koos de auteur voor een eigen thematische opdeling van de materie. Het lijkt ons een goede keuze omdat daardoor de verkeerswetgeving veel beter als een logisch en coherent geheel zichtbaar wordt. In deel I geeft de auteur in een eerste hoofdstuk zijn persoonlijke visie op de verhouding verkeerswetgeving, verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid. Impliciet verantwoordt hij daarmee de structuur van zijn boek. Verder komen in dit eerste deel aan bod: de begrippen openbare wegen en onderdelen, openbare plaatsen, soorten voertuigen, de bevoegde agenten en verkeersregelaars, het hinderen van het verkeer, diefstal van auto's en andere motorvoertuigen, be-